

Doradztwo pedagogiczne dla nauczycieli

Pomoc pedagoga szkolnego nauczycielom polega przede wszystkim na poznawaniu właściwości intelektualnych charakterystycznych dla danego wieku rozwojowego uczniów, a także indywidualnych właściwości myślenia tych przede wszystkim, którzy odbiegają od norm rozwojowych, nie dorównując rówieśnikom lub wykraczając ponad poziom umysłowy kolegów. W indywidualnych przypadkach udzielenie nauczycielowi informacji dotyczących właściwości myślenia danego dziecka wymaga wnikliwych badań i obserwacji. Nie zawsze pedagog może sobie poradzić ze specjalistycznymi badaniami psychologicznymi. Gdyby szkoła oprócz pedagoga mogła zatrudniać psychologa, problem ten mógłby być optymalnie rozwiązany. Obecnie pedagog może kierować poszczególne dzieci na badania do poradni specjalistycznej lub posłużyć się technikami badań możliwymi do zastosowania w istniejących warunkach.

Doradztwo dydaktyczne dla nauczycieli dotyczy nie tylko pomocy w zakresie rozpoznawania właściwości intelektualnych uczniów i kierowania ich indywidualnym rozwojem. Pedagog szkolny inspirowanie nowatorstwo pedagogiczne, radzi jak modernizować pracę dydaktyczną, aby dawała lepsze rezultaty i była bardziej interesująca.

W kształceniu postaw twórczych ważnym zadaniem jest wpływanie na wartościową motywację uczenia się. Uczeń motywowany do tej pracy jedynie potrzebą spełnienia narzucanych przez dorosłych wymagań nie wykorzystuje wszystkich swoich możliwości i nie rozwija się wszechstronnie. Bogata motywacja, a zwłaszcza ciekawość poznawcza, skłaniająca do uczenia się, daje wysokie efekty i trwałą chęć ciągłego zdobywania i pogłębiania wiedzy[1].

Poradnictwo dydaktyczne dla nauczycieli jest możliwe wówczas,

kiedy pedagog szkolny zna sposób prowadzenia przez każdego z nich zajęć dydaktycznych i zna rozwój intelektualny uczniów. Pedagog, upoważniony przez nauczyciela, za jego zgodą, powinien hospitować lekcje i śledzić pracę nauczyciela oraz poszczególnych uczniów.

Nie wszyscy nauczyciele potrafią krytycznie analizować swoją pracę. Zależy to od usposobienia, a także stopnia wrażliwości pedagogicznej. Niektórzy bardzo drobiazgowo oceniają własną pracę, szukając w niej przyczyn niepowodzeń szkolnych uczniów. Nauczyciele o zawyżonej autoocenie przyczyny ewentualnych niepowodzeń uczniów w nauce widzą jedynie w niewłaściwych postawach uczących się. Pedagog, przyglądając się pracy jednej i drugiej strony, może łatwiej w sposób obiektywny zauważyć popełnione błędy i w sposób życzliwy wskazać na możliwość modyfikacji pracy dydaktycznej[2].

Nauczyciele, zwłaszcza wychowawcy klas, szukają u pedagoga rady w sytuacjach, kiedy nie potrafią zrozumieć postępowania ucznia. Pedagog, gromadząc informacje o uczniach i przeprowadzając w razie potrzeby wywiady środowiskowe, może wyjaśnić wiele problemów i pomóc wychowawcy w przezwyciężeniu trudności. Często też wspólnie wychowawca z pedagogiem ustalają metody postępowania[3].

[1] I. Jundziłł: *„Rola zawodowa pedagoga szkolnego”*, Warszawa 1980, s. 89

[2] Tamże, s. 62

[3] J. Cichowicz: *„Model pracy opiekuńczo-wychowawczej pedagoga szkolnego”*, (w:) *Oświata i wychowanie*, 1986, nr 37

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.